

6. Жуковська В. Теоретико-методологічні засади кадрового аудиту. Вісник КНТЕУ. 2010. № 4. С. 48-56
7. Компанія «Аудит. Бухгалтерія. Аутсорсинг» / Офіційний сайт. URL: <http://www.buhuslugi.com.ua/ua/>
8. Крушельницька О.В., Мельничук Д.П. Управління персоналом : [навч. посіб. для вищих навч. закладів]. К.: Кондор, 2003. 296 с.
9. Немченко В.В., Хомутенко В.П., Хомутенко А.В. Практичний курс внутрішнього аудиту : [підручник]. К.: Центр учбової літератури, 2008. 240 с.
10. Піронкова О. Кадровий аудит в умовах швидкого зростання фірми. Довідник кадровика. 2003. № 24. С. 81-82
11. Римар І. Систематичний кадровий аудит істотно мінімізує ризики для підприємства з боку державних перевіряючих органів URL: <http://fdk.net.ua/article/systematychnyy-kadrovyy-audyt-istotno-minimizuye-ryzyky-dlya-pidpryyemstva-z-boku-derzhavnyh>
12. Романів С. Кадровий аудит: його сутність, завдання та основні елементи / Офіційний сайт Наукового клубу «Sophus». URL: http://sophus.at.ua/publ/2011_11_15_16_kampodilsk/section_6_2011_11_15_16/kadrovij_audit_jogo_sutnist_zavdannja_ta_osnovni_elementi/8-1-0-217
13. Слівінська Н.М. Кадровий аудит як інструмент формування ефективної кадрової політики організації. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/10107/1/Stattia%20AYDIT.pdf>
14. Совершенна І.О. Кадровий аудит як інструмент підвищення результативності менеджменту та розвитку організації. Открытые информационные и компьютерные интегрированные технологии. 2013. № 59. С. 288-294.

Кіріченко О. В., асистент
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-МЕРЕЖЕВОЇ ЕКОНОМІКИ: ВПЛИВ НА РІВЕНЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ

У сучасних умовах формування та стрімкий розвиток інформаційно-мережевої економіки створює як численні переваги, так і містить низку ризиків та загроз в контексті забезпечення конкурентоспроможності людських ресурсів. З одного боку, працівники повністю або частково вивільняються від виконання багатьох видів важкої й монотонної праці, значно прискорюються процеси інформаційного обміну і взаємодії, зростає кількість часу, який може бути використаний для креативної творчої праці, саморозвитку тощо.

Становлення мережевої економіки призводить до зміни акцентів цінності результатів праці, що може походити від їх множинності, а не рідкості, відбувається зростання цінності інтелектуальної праці [4]. Завдяки

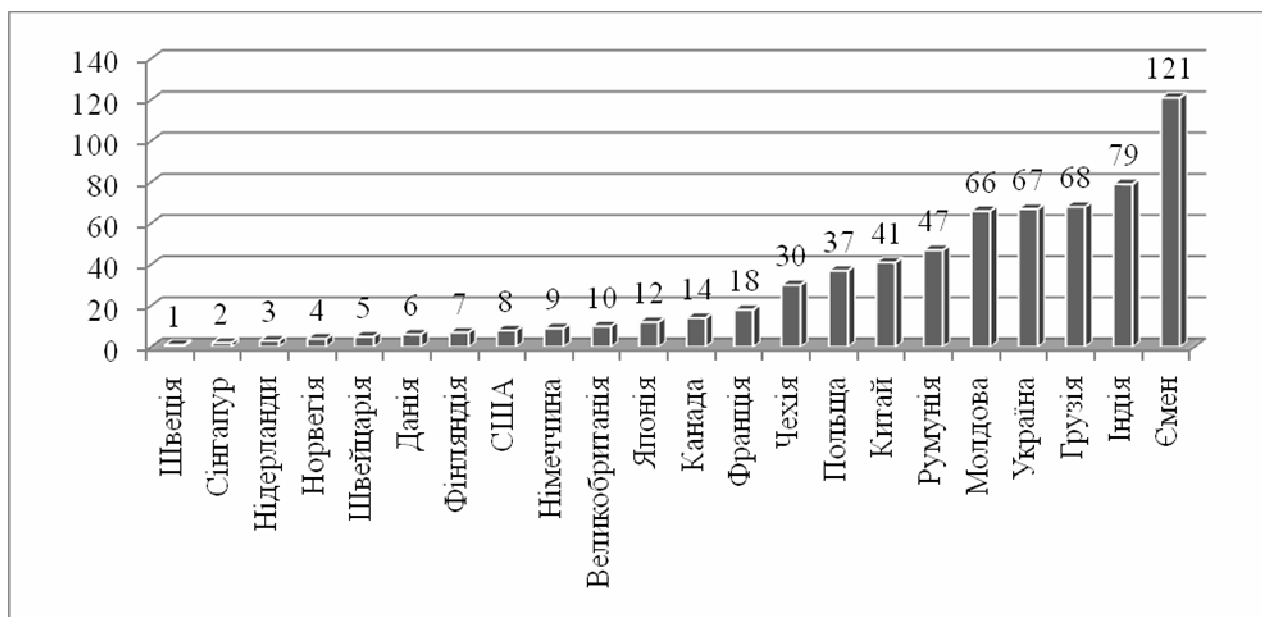
вільному доступу до каналів комунікації, можливості передачі великих обсягів інформації, роботі в режимі онлайн, постійному характеру віртуальної взаємодії, на основі інформаційно-комунікаційних технологій формується незалежний від фізичного розташування суб'єктів, простір обміну знаннями [1].

Результатами інноваційного розвитку людського капіталу є як забезпечення зростання якісного рівня самого людського потенціалу, так і накопичення, поширення та подальша матеріалізація нових знань у продуктах і послугах. У цьому контексті актуальності набуває процес безперервного оновлення знань працівників за рахунок формальної та неформальної освіти, а також створення умов для гідної праці зайнятого населення (рівень оплати, умови праці тощо) [3].

З іншого боку, як відзначають фахівці, найближчим часом варто очікувати на появу нового чинника соціально-економічної нерівності: ті, хто має кращий доступ до мережі і краще адаптований до її особливостей, матимуть переваги над іншими[2]. Тобто, й надалі відбуватиметься значне зниження конкурентоспроможності працівників, які не зможуть своєчасно адаптуватися до вимог та викликів інформаційно-мережевої економіки.

Одним із показників, який дозволяє здійснювати комплексний порівняльний аналіз за різними країнами світу, є індекс мережевої готовності (NetworkedReadinessIndex – NRI). Даний індекс являє собою основу для оцінки впливу інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) на рівень розвитку та конкурентоспроможності країн [5].

У 2019 році до п'ятірки країн-лідерів за індексом мережевої готовності увійшли Швеція, Сінгапур, Нідерланди, Норвегія та Швейцарія (рис. 1). Україна за даним показником знаходиться на 67 місці серед 121 країни світу, межуючи у рейтингу з такими країнами, як Молдова (66 місце) та Грузія (68 місце). Останнє, 121 місце в рейтингу займає Ємен.

* Всього у рейтингу представлено дані 121 країни

Рис. 1. Рейтинг країн світу за індексом мережевої готовності (NRI) у 2019 році (фрагмент)

Джерело: складено на основі [5]

У розрізі складових індексу мережевої готовності Україна посіла у 2019 році такі місця (табл. 1): за мірою впливу мережевої готовності на економіку – 75 місце, на якість життя – 82 місце, на забезпечення цілей сталого розвитку – 43 місце, а на субіндекс людського розвитку в цілому – 63 місце із 121 країни.

Таблиця 1

Складові індексу мережевої готовності України у 2019 році

Складові	Рейтинг	Значення	Складові	Рейтинг	Значення
Технологічний субіндекс:	71	43,01	Субіндекс людського розвитку:	63	42,05
1. Доступність	78	53,72	1. Індивідуальне використання	68	53,88
2. Зміст	56	48,74	2. Використання бізнес-спільнотою	48	35,69
3. Технології майбутнього	82	26,57	3. Використання урядом	87	36,58
Субіндекс урядування	67	58,32	Субіндекс впливу:	65	52,31
1. Довіра	70	53,00	1. Економіка	75	15,76
2. Регулювання	72	61,26	2. Якість життя	82	54,97
3. Інклюзія	70	60,69	3. Сталий розвиток	43	86,22

Джерело: складено на основі [5]

Таким чином, позитивні аспекти впливу інформаційно-мережевої економіки на рівень конкурентоспроможності людських ресурсів полягають у наступному: створюються передумови для зростання конкурентних переваг працівників, які володіють хорошими навичками використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, застосування різноманітних платформ дистанційного зв'язку, швидко працювати з великими обсягами інформації, високим рівнем креативного мислення, емоційного інтелекту, гнучкістю, адаптивністю й самоорганізованістю. Натомість, з подальшим розвитком інформаційно-мережевої економіки конкурентні переваги тих працівників, які в достатній мірі не володіють вищевказаними навичками і характеристиками, будуть систематично знижуватися.

Література

1. Бавико О.Є. Інноваційна складова регіонального менеджменту в умовах формування мережевої економіки. Бізнес-навігатор. 2015. №1. С. 98-103.
2. Бусарева Т.Г. Мережева економіка як нова форма розвитку економіки. Бізнес-навігатор. 2018. Вип. 4. С. 9-13.
3. Левченко О.М., Плинокос Д.Д., Ткачук О.В. Людський капітал як чинник інноваційного розвитку національної економіки України. Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. 2015. №5. С. 3-9.
4. Тульчинська С.О., Шашина М.В. Парадигмальні особливості становлення мережевої економіки як складової структурної модернізації регіональної економіки. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. 2019. Т. 30(69), №1. С. 84-88.
5. TheNetworkReadinessIndex 2019:Towards a Future-Ready Society. PortulansInstitute. Washington D.C., USA. 2019. 310 p. URL: <https://networkreadinessindex.org/wp-content/uploads/2020/03/The-Network-Readiness-Index-2019-New-version-March-2020-2.pdf>. (дата звернення: 13.04.2020).